

РЕШЕНИЕ

№ 8368

гр. София, 03.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **13367** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от А. Б. В., ЕГН: [ЕГН] от [населено място],[жк]бл.233 вх.В ет.4 ап.53, чрез адвокат И. А. М.- съдебен адрес – [населено място], [улица] вх.В/ тел. [ЕГН]/, срещу РА № Р –22221924005769-091-001/04.07.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение №1384/10.11.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателя В. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал.1 и ал.2 от ДОПК за задължения на „Велчев груп“ ЕООД,[ЕИК] по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 53 653, 73 лв. и лихви за забава в размер на 20 792, 91 лева, общо задължения в размер на 74 446,64 лева, равняващи се на 38 063, 96 евро, за данъчни периоди от м.01.2021г. до м. 02.2023г.

Жалбоподателят оспорва процесният РА, като конкретно навежда доводи, че същият е незаконосъобразен. Твърди, че органите по приходите в ревизионното производство са нарушили императивните разпоредби на чл.3, чл.5, чл. 6 и чл. 37, ал. 1 от ДОПК, тъй като при издаването на РА, не са били взети предвид представените от жалбоподателя доказателства и обяснения в хода на ревизията.РА се преценява като материално незаконосъобразен, тъй като не били налице основанията за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл.19, ал.1 от ДОПК.Във връзка с подаването на СД по ЗДДС от „Велчев груп“ ЕООД, представлявано от жалбоподателя, като управител на дружеството, се посочва че съгласно съдебната практика укриването на факти и обстоятелства следва да е свързано със събирането на задълженията, а не с тяхното установяване.В този смисъл по отношение задълженията на „Велчев груп“ ЕООД, свързани с непризнато право на дружеството за данъчен кредит за данъчни периоди от м.01.2021г. до м.

02.2023г., не са налице елементи от фактическия състав на чл. 19, ал.1 от ДОПК за ангажиране отговорността на управителя на дружеството. Не се установявало и наличие на причинно–следствена връзка между поведението на управител/ жалбоподателя/ и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството, както и виновно поведение в укриване на факти и обстоятелства. Счита се, че не са налице и предпоставките по чл.19, ал.2 от ДОПК за ангажиране отговорността на жалбоподателя за задълженията на „Велчев груп“ ЕООД. В това отношение били недоказани твърденията на приходната администрация, че с действия на жалбоподателя се намалява имуществото на „Велчев груп“ ЕООД. Дори напротив, за 2021 г. неразпределената печалба на дружеството е в размер на 3 хил. лв. и касова наличност от 25 хил. лв., а за 2022 г. неразпределената печалба е 34 хил. лв. и касовата наличност е 71 138,82 лева. Следователно, имуществото на дружеството за процесните периоди е нараснало, а не както твърдели органите по приходите, че е намаляло. Също така, не било доказано как жалбоподателят се е разпоредил с изтеглените 73 180 лв., когато е бил управител на „Велчев груп“ ЕООД. Игнорирани са били дадените обяснения от жалбоподателя в хода на ревизията, че изтеглените пари са били използвани за погасяване на задълженията на „Велчев груп“ ЕООД към неговите доставчици. Не са доказани недобросъвестни действия на жалбоподателя и пряка причинна връзка между поведението му като управител и намаляване имуществото на дружеството, респективно с невъзможността публичните задължения да бъдат събрани, респективно погасени от основния длъжник – дружеството. Иска се отмяна на РА.

В съдебно заседание жалбоподателят -А. Б. В., редовно и своевременно призован, не се явява, не се представлява. С молба, чрез процесуалния си представител- адв. М., моли обжалвания РА да бъде отменен по съображения, изложени в жалбата. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 81-ви състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221924005769-020-001 / 06.11.2024 г., изменена със заповеди за изменение /ЗИЗВР/ №Р-22221924005769-020-002/11.03.2025г. и №Р-22221924005769-020-003/09.04.2025г., издадена от Г. И. М., а длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на А. Б. В. за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК за задължения на „Велчев Груп“ ЕООД за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № Р-22221924005769-092-001 / 22.05.2025 г. на А. Н. - главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и В. К. - главен инспектор по приходите. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №54-22-3372/23.06.2025 г. е постъпило възражение, разгледано в РА и прието за неоснователно. Ревизията приключила с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221924005769-091-001/04.07.2025 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който РА на основание чл. 19 ал.1 и ал.2 от ДОПК е ангажирана отговорността на А. Б. В. за задължения на „Велчев Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 53 653,73 лв. и лихви за забава в размер на 20 792,91 лв., общо задължения в размер на 74 446,64 лева, равняващи се на 38 063, 96 евро, за данъчни периоди от

м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за ангажиране на отговорността на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад/ РД/, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На А. В. е била извършена проверка по установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, която е приключила с Протокол №П-22221924107585-073- 001/06.11.2024г. С Протокол №Р-22221924005769-ППД-001/08.05.2025г. събраните при проверката доказателства са присъединени към ревизионната преписка. С оглед на предоставено съгласие за разкриване на банкова тайна от „УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК[ЕИК], е постъпила информация за движението на банковата сметка на „Велчев Груп“ ЕООД. Банковите извлечения дават информация за постъпления от клиенти, плащания към доставчици, тегления на АТМ, вноски по договор за кредит, теглени суми на каса от жалбоподателя В.. В рамките на периода 2021 - 2022 г. от сметка на дружеството са изтеглени в брой суми в общ размер на 73 180,00 лв. от страна на жалбоподателя.

На основание чл. 37, ал. 2, ал. 3, чл. 53, чл. 56, ал. 1 от ДОПК на В. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-22221924005769-040-001 /20.11.2024 г., с което е изискана информация за продажбата на дружествените дялове на „Велчев Груп“ ЕООД, както и данни за движения по банкови сметки на дружеството във връзка с изтеглени парични средства в брой в общ размер на 73 180,00 лв. за периода от 01. 01.2021 г. до 28.02.2023 г.

На 02.01.2025 г., са депозиран писмени обяснения от ревизираното лице, в които жалбоподателят посочил, че цената за продажбата на дружествените дялове на „Велчев Груп“ ЕООД е договорена преди сделката с купувача на дружеството. В обясненията В. посочил, че изтеглил в брой парични средства в периода 01. 01.2021г.- 28.02.2023г.от банкова сметка на „Велчев Груп“ ЕООД в „УниКредит Булбанк“ АД, а средствата били използвани както следва: 69 985 лева от тази сума били внесени с карта през банкомат в депозитната сметка на дружеството и са използвани за разплащания с доставчици и заплащане на задължения за осигуровки и ДДС, а с разликата в размер на 3 195 лв. са извършени плащания на каса като задължения за данък МПС и застраховки за налични към този период автомобили и касови разплащания с доставчици. В обясненията е пояснено, че ревизираното лице не разполагало с документи, тъй като същите били предадени на новия собственик на дружеството Г. Р..

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания до банкови институции относно открити банкови сметки от А. В.. В резултат е събрана информация за движение на парични средства по сметки на лицето /банкови сметки без движения/

Извършени са служебни проверки в ИМ на НАП относно притежавано движимо и недвижимо имущество на „Велчев Груп“ ЕООД и А. В., в резултат на което е установено, че лицето и дружеството не притежават такива.

От фактическа страна е установено, че жалбоподателят А. В. е бил управител и едноличен собственик на капитала на „Велчев Груп“ ЕООД, през периода от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г., включително. Предмет на дейност на "Велчев Груп" ЕООД е доставка, търговия, изграждане, поддържане на видеонаблюдение. На 09.02.2023г. жалбоподателят е учредил „Велчев Груп БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с идентичен предмет на дейност като този на "Велчев Груп" ЕООД /доставка, търговия, изграждане, поддържане на видеонаблюдение/. С Договор за прехвърляне на дружествени дялове с нотариална заверка на подписите от 17.03.2023г., жалбоподателят А. В. е продал на Г. А. Р. 100 % от дружествения капитал на „Велчев Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 100 лева, разпределени в 10 дяла по 10 лева, които продавачът В. заявил, че е получил от Р.

преди подписване на договора и допълнителна разписка няма да се издава. В договора било записано и че купувачът е запознат с финансовото състояние на „Велчев Груп“ ЕООД. В приложения договор не е посочено изрично да се предава и не е описана касова наличност, липсва приемо- предавателен протокол и като цяло доказателства за предаване на такава наличност на новия собственик.

По данни от Търговския регистър органите по приходите установили, че Г. Р. е собственик на дружества за които органите по приходите са посочили, че са с неплатени публични задължения. От фактическа страна е изяснено, съгласно представените извлечения от банкова сметка IBAN [банкова сметка] на „Велчев Груп“ ЕООД в „УниКредит Булбанк“ АД, че управителят на дружеството, а именно жалбоподателят В. разполага със спесимен и той е единственото лице, което се разпорежда с паричните средства по банковата сметка. От извлеченията от банковата сметка е видно, че дружеството „Велчев Груп“ ЕООД е разполагало с парични средства. За 2021г. отклонените парични средства са общо 33 080 лв. Същите представлявали изтеглени парични суми на каса от управителят А. В. от сметката на „Велчев Груп“ ЕООД, както следва- на 09.06.2021г. – 23 880 лв. и на 09.11.2021г.- 9 200 лв. За 2022 година от банковата сметка на „Велчев Груп“ ЕООД в „УниКредит Булбанк“ АД управителят В. е изтеглил пари на каса общо в размер на 40 100 лева, както следва: на 17.01.2022г. в размер на 17 000 лв., на 04.05.2022г. в размер на 10 000 лв., на 02.06.2022г. в размер на 5600 лв. и на 06. 06.2022г. в размер на 7 500 лева. От управителят А. В. през 2021 и 2022 година от банковата сметка са изтеглени суми в брой общо в размер на 73 180,00 лева.От В. не са представени документи за заприходяване на изтеглените суми в касата на дружеството.

От направената проверка в ИС на НАП е установено, че за 2021 година от „Велчев Груп“ ЕООД са декларирани по счетоводен баланс следните данни - дружеството има касови наличности в размер на 25 хил. лв. и неразпределената печалба е в размер на 3 хил. лв. За 2022 година от „Велчев Груп" ЕООД са декларирани по Счетоводен баланс касови наличности е размер на 71 138, 82 лева и неразпределената печалба е в размер на 34 хил. лв.

Към датата на продажбата на дружествените дялове / 17.03.2023г. / липсвали ДМА, тъй като МПС- Л. Ровер рег. [рег.номер на МПС] е продадено непосредствено преди сделката/ преди продажбата на дружествените дялове/, а именно е продадено с Договор с нотариална заверка на подписите, респективно с достоверна дата от 13.03.2023г. от „Велчев Груп“ ЕООД/ продавач/, представлявано от своя управител А. Б. В., на „М Д М 23“ ЕООД ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Р. Б. В., за сумата от 2900, 00 лева, получена в брой.

Наличните парични средства в брой на „Велчев Груп“ ЕООД е следвало към 31.12.2022г. да са в размер на 71 138,82 лв., като за същите липсват писмени доказателства да са предадени на новия собственик.

Установено е, че „Велчев Груп" ЕООД е имало изискуеми публични вземания за данъци по ЗДДС и ЗКПО, в това число по ЗДДС в размер на 53 653, 73 лв. и лихви за забава в размер на 20 792, 91 лева, общо задължения в размер на 74 446,64 лева, равняващи се на 38 063, 96 евро, за данъчни периоди от м.01.2021г. до м. 02.2023г. Задълженията на „Велчев Груп“ ЕООД, за които е ангажирана отговорност на А. В., са установени с РА №Р-04000423005496-091-001/15.04.2024 г., връчен на 14.05.2024г. по реда на чл.32 от ДОПК, необжалван.

Образувано е било изпълнително дело №[ЕИК]/2024 г. срещу „Велчев груп“ ЕООД за събиране на публични задължения. В хода на ревизионното производство с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. изх. №0230004-023- 0002887/24.10.2023г. е наложен заповърху банковите сметки на дружеството в „УниКредит Булбанк“ АД. Действието им е продължено с постановление за продължаване действието на наложени ПОМ на основание чл.

121, ал. 6 от ДОПК с изх. №С240004-139-0000919/26.04.2024 г. Издадено е разпореждане за изпълнение на запорно съобщение, по което на 11. 11.2024 г. е постъпила еднократно сума в размер 408,55 лв. Направено е проучване на имущественото състояние на дружеството като дългът на В. груп“ ЕООД е категоризиран като трудно събираем, а впоследствие е определен като несъбираем. С разпореждане изх. № С – 24000-035-0366104 от 05.12.2024г. на главен публичен изпълнител е било прекратено производството срещу „Велчев Груп“ ЕООД по принудително изпълнение на публичните вземания.

На „Велчев Груп“ ЕООД/ задълженото лице по чл.14,т.1 от ДОПК/ е била извършена проверка с цел да установяване реалността на доставки по фактури, издадени от „Каковски Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Ан Проект“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Ю и С Комерс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Стрейф Инвист 77“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На дружествата са извършени насрещни проверки и е констатирано, че доставчиците не са представили документи за материална и техническа обезпеченост, липсват данни за използвани активи и търговски помещения, включително не са представени документи за предходни доставчици. Прието е, че контрагентите са „липсващи търговци“, които ангажират еднотипни документи, като връчването на ИПДПОЗД на доставчиците е потвърдено от един и същ IP адрес. На „ВЕЛЧЕВ ГРУП“ ЕООД е възложена ревизия за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г. Стопанската дейност на дружеството е доставка и монтаж на технически системи за сигурност. В хода на ревизията са предприети процесуални действия, като е установено, че новият управител и едноличен собственик не е открит на адреса за кореспонденция. Клиентите на „Велчев Груп“ ЕООД са отrekli използването на подизпълнители, вкл. гореизброените дружества /„Каковски Консулт“ ЕООД, „Ан Проект“ ЕООД, „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, „Ю и С Комерс“ ЕООД и „Стрейф Инвист 77“ ЕООД/, за извършването на получените от тях облагаеми доставки. Събраните банкови извлечения за движението по сметка IBAN [банкова сметка] сочат, освен постъпления от клиенти, плащания на доставчици и задължения и инцидентни вноски с карта, така и многократни тегления на суми чрез АТМ и на каса. По отношение на гореизброените доставчици е констатирано, че задълженията са осчетоводени като платени в брой на обща стойност 144 964,80 лв. Произходът на средствата са изтеглени суми от банковата сметка на дружеството, лично от управителя А. В.. В хода на ревизията на „Велчев Груп“ ЕООД е установено, че към момента на продажбата на дружествените дялове по счетоводни данни наличните парични средата в брой в касата на дружеството са били в размер на 71 138,82 лв. От А. В. са били изискани документи за предаване на наличните средства в брой на новия собственик на Г. Р., но доказателства от страна на лицето не са представени. Освен това е било установено, че с договори за покупко-продажба на МПС на 01.12.2022 г. дружеството е продало Тойота Авенсис, рег. [рег.номер на МПС] , рама SB 1BW56L80E126331, на Л. Доинска за сумата от 1 200,00 лв., получена в брой. На 19.12.2022 г. е продало Тойота Авенсис рег. [рег.номер на МПС] , рама SB 1DR56L20E133274 на И. Г. за сумата от 800,00 лв. получена в брой. На 13.03.2023 г. е продало Л. Ровер Р. Ровер, рег. [рег.номер на МПС] , рама SALLSAA247A101240 на „М Д М 23“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. В. за сумата от 2 900,00 лв., получена в брой. Ревизията срещу „Велчев Груп“ ЕООД е приключила с и установени задължения за ДДС 54 062,28 лв. и лихви 11 948,27 лв.

В резултат на извършените процесуални действия и събраните доказателства, органите по приходите са приели, че са налице елементите от фактическите състави на чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК за ангажиране на отговорността на А. Б. В. за задължения на „Велчев Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 53 653,73 лв. и лихви за забава в размер на 20 792,91 лв. , всичко 74 446,64 л за

данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г., вкл. В РА/РД е прието, че А. В. е бил управител и едноличен собственик на капитала на „Велчев Груп“ ЕООД за периодите на възникване на задълженията на дружеството за ДДС. Лицето еднолично е представлявало дружеството, наясно е било с извършваната стопанска дейност и е подписвало документи като договори, фактури за покупки и продажби, включително съпътстващи ги документи, които регулярно са били предавани от лицето в счетоводството на дружеството. Относно отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК са приели, че разликата между декларираното и действително установеното при ревизията на „Велчев Груп“ ЕООД е възприето като укриване по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Посочено е, че при ревизията на дружеството е установено използване документи с невярно съдържание, в резултат на което съзнателно е избягвано деклариране и плащане на задължения за ДДС. Формиран е извод, че липсват действителни отношения и разменени престации между „Велчев Груп“ ЕООД и сочените за негови доставчици дружества/„Каковски Консулт“ ЕООД, „Ан Проект“ ЕООД, „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, „Ю и С Комерс“ ЕООД и „Стрейф Инвист 77“ ЕООД/, като осчетоводените плащания в брой са фиктивни. Отбелязано е, че е налице и второто основание за ангажиране на отговорност по реда в а чл. 19, ал. 2 от ДОПК - ревизираното лице, недобросъвестно, с поведението си е намалило имуществото на задълженото лице, в резултат на изтеглени парични суми от банковата сметка на притежаваното и управлявано от него дружество В. Груп“ ЕООД. Освен това е посочено, че наличните парични средства в брой би следвало да са в размер на 71 138,82 лв., но за същите липсват писмени доказателства да са предадени на новия собственик. Направен е извод, че със средствата в брой, изтеглени от сметката на дружеството от страна ревизираното лице е извършено „скрито разпределение на печалбата“. Наведени са доводи за отклоняване от управителя на паричен ресурс на дружеството, в което поведение се съдържа и необходимия за ангажиране на отговорността му субективен елемент. Прието е, че в резултат на поведението на ревизираното лице, задълженията на дружеството не са платени, тъй като няма как да се платят, ако същото не разполага с финансов ресурс за това, което формира и причината за несъбираемостта на задълженията на юридическото лице.

РА № Р –22221924005769-091-001/04.07.2025г. е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. Ж-22-1114/05.09.2025г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № Ж -221114#1/05.09.2025г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ С.. Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1384/10.11.2025г. на директора на дирекция ОДОП С., с което ревизионният акт е потвърден.

Директорът на ОДОП е приел, че първият елемент на фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК е налице, тъй като през ревизираните периоди А. В. е бил управител и едноличен собственик на „Велчев Груп“ ЕООД, а последното има непогасени публични задължения за данъци. Задълженията за процесните периоди са установени по основание и размер, въз основа на декларираните от лицето данни в СД по ЗДДС/, които са променени с РА №Р-04000423005496-091 - 001/15.04.2024 г. За събиране на задълженията на „Велчев Груп“ ЕООД е образувано изпълнително дело, предприети са действия по събиране, като впоследствие дългът на дружеството е определен като несъбираем и производството е прекратено. Приел е, че са налице и останалите елементи от състава на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, в т.ч. съзнателно укриване на

данни от ревизираното лице. Относно задълженията за ДДС за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г., установени с РА №Р-04000423005496-091- 001/15.04.2024 г., разликата между декларираното и действително установеното при ревизията на „Велчев Груп“ ЕООД е приета като укриване в смисъла на чл.19, ал.1 от ДОПК. Налице е недобросъвестно поведение на В., който в качеството си на управител и ЕСК на „Велчев Груп“ ЕООД е бил длъжен да обяви пред органа по приходите, а е допуснал от „Велчев Груп“ ЕООД да бъдат декларирани фиктивни доставки, водещи до отклонение от данъчно облагане и намаляване на задълженията за ДДС на дружеството. Ревизираното лице съзнателно е целяло размерът на месечните задължения за ДДС на дружеството да бъдат намалени, което представлява укриване на данъци, чрез подаване на неверни СД по ЗДДС. Органите по приходите са констатирани, че доставки, фактурирани към управляваното от В. дружество не са извършени, а са налице фиктивни сделки. Също така, управителят В. е теглил средства общо в размер на 73 180,00 лева от сметката на дружеството „Велчев Груп“ ЕООД в „УниКредит Булбанк“ АД, при липса на доказателства за какво са изразходвани. Недобросъвестното поведение на жалбоподателя се потвърждавало и от извършената от него продажба на дружествените дялове, непосредствено след връчване на ИПДПОЗЛ № П-22221923017173-040-001/20.01.2023г. до В. като управител на „Велчев Груп“ ЕООД, връчено на 23.01.2023г. Същото се отнасяло до действията на В. във връзка с продажбата на дружествените дялове на Г. Р., която по данни от Търговския регистър била собственик и приобретател на дружества с неплатени публични задължения, за която е констатирана невъзможност за откриване и връчване на книга и документи. Наред с това, на 09.02.2023г. жалбоподателят е учредил "Велчев Груп БГ" ЕООД с ЕИК[ЕИК] с идентичен предмет на дейност като този на "Велчев Груп" ЕООД /доставка, търговия, изграждане, поддържане на видеонаблюдение/ и по данни от ИС на НАП на отчетните регистри по ЗДДС на новоучреденото дружество "Велчев Груп БГ" ЕООД фигурират клиенти от старото дружество /43-то ОУ „Х. С.“, ЕИК[ЕИК], „БГ Секюрити“ ООД, ЕИК[ЕИК], Супервизио- С“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Хитачи Енерджи България“ ЕООД ЕИК[ЕИК]/, като същите тези клиенти в хода на ревизията "Велчев Груп" ЕООД са отrekli участие като подизпълнители като „Каковски Консулт“ ЕООД, „Ан Проект“ ЕООД „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, „Ю и С Комерс“ ЕООД, „Стрейф Инвист 77“ ЕООД. Приел е, че А. В., управител и ЕСК на "Велчев Груп" ЕООД, фактически участва в сделки, свързани с данъчна злоупотреба, като е извършил действия по невярно деклариране пред органите по приходите на данъчните задължения на дружеството – длъжник ("Велчев Груп" ЕООД).Доколкото преимуществено установяването на данъчните задължения се извършва чрез декларативния способ, като е укривал факти и обстоятелства, свързани с формирането на задължения за данъци, то В. в качеството си на управител и ЕСК на дружеството— длъжник, фактически осуетявал събирането им. Прието е наличието на останалите елементи от състава на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а именно - проявена недобросъвестност от страна на управителя и наличие на причинно-следствена връзка между поведението му и настъпилия резултат, изразяващ се в невъзможност за събиране на задълженията на дружеството, включително и чрез принудително изпълнение. Още повече, че управителят е този, който организира, ръководи и управлява дейността на дружеството и е длъжен да го прави по такъв начин, че дори след оттеглянето му да няма съмнение за добросъвестното му и законосъобразно водене на търговската дейност и отчитането на стопанските операции.

В решението на директора на ДОДОП е прието, че са налице и всички предпоставки за ангажиране отговорността на В. по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Съгласно ГФО и ГДД по чл. 92 от ЗКПО на дружеството в края на 2022 г. е налице неразпределената печалба в размер на 34 хил. лв., съответно към момента на продажбата на дружествените дялове „Велчев Груп“ ЕООД е разполагало с парични средства в брой в размер на 71 138, 82 лева. Предвид всички установени факти е прието, че тези активи не са получени от новия собственик към момента на продажба на дружествените дялове /17.03.2023 г./. С въпросните средства управителят на дружеството е извършил в своя полза плащания, което попада в хипотезата на скрито разпределение на печалба по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ и т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО. След датата на прехвърляне на дружествените дялове, по данни на ИМ на НАП „Велчев Груп“ ЕООД не извършва стопанска дейност и не подава СД по ЗДДС и ГДД по чл. 92 от ЗКПО, и след като липсват писмени доказателства за предаване на парични средства на новия собственик от мястото, където са се съхранявали, е извършено разпореждане с тях, водещо до ангажиране на отговорността на жалбоподателя. Налице е неразпределена печалба /пасив/ и парични средства /активи/, т.е. чиста стойност, поради което липсва икономическа логика дружество с парични наличности, превишаващи неразпределената печалба от 34 хил. лв. да се продава за сумата от 100 лв. и едновременно с това да се учредява ново такова дружество със същия предмет на дейност и идентични контрагенти /клиенти и доставчици/.

По делото са приложени документите от ревизионната преписка, представените от страните и изисканите от съда, в това число тези от ревизионното производство срещу „Велчев груп“ ЕООД, представени с молба от 21.01.26г. от процесуалния представител на ответника, като и материалите от образуваното ИД[ЕИК]/2024 г. срещу „Велчев груп“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията са следните:

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 ДОПК. Със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на директор на ТД на НАП С. на Г. И. М., а длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е възложено да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112 ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ръководител на ревизията е този, посочен в заповедта за възлагане по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК, съответно органът, възложил ревизията е лицето, което е оправомощено за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Следователно може да се приеме, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, респективно, че липсва основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл. 120 от ДОПК. РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, с посочени фактически констатации и съображения на екипа. РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно

производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал.2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени от ответната страна. От приложените доказателства е видно, че органите издали ЗВР,РД, РА притежават валидни КЕП.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, предприетите процесуални действия са извършени по съответния ред, не са нарушени правата на ревизираното лице като страна в производството. Наведените в жалбата възражения за процесуална незаконосъобразност на оспорения РА поради допуснати нарушения на основните принципи на данъчното производство, разписани в чл. 3 - чл. 6 от ДОПК, и разпоредбите относно доказването и доказателствените средства, съдът намира за неоснователни. В процесната ревизия приходната администрация е предприела разписани от закона процесуални действия и е събрала годни и относими доказателства за отговорността на жалбоподателя по чл.19 ал.1 и ал.2 от ДОПК. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите според тях доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за отговорността на жалбоподателя обстоятелства. Няма основание да се приеме, че някое от действията на приходната администрация, извършено за изясняване на правнорелевантните факти, не е в съответствие с реда и средствата, предвидени в ДОПК. Липсват данни в хода на ревизионното производство жалбоподателят да е имал някакви съмнения в обективността на органите по приходите и да е поискал член на ревизиращия екип да бъде отстранен, тъй като не е обективен. На задълженото лице е осигурена достатъчна възможност да представи изисканите му документи и сведения в хода на извършваната ревизия. Отделно, в процесуалния закон са предвидени достатъчно възможности ревизираното лице в пълнота да упражни правото си на защита чрез попълване на преписката с необходимите доказателства, включително чрез отправяне до решаващия орган или до съда на искания за тяхното събиране. Доколко направените изводи, от тези иначе събрани в ревизионното производство доказателства, са правилни и законосъобразни, е въпрос по съществуването на спора.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата.

Предмет на съдебен контрол пред АССГ е РА №Р-22221924005769-091-001/04.07.2025 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който на основание чл. 19 ал.1 и ал.2 от ДОПК е ангажирана отговорността на А. Б. В., [ЕГН], за задължения на

„Велчев Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 53 653,73 лв. и лихви за забава в размер на 20 792,91 лв., всичко 74 446,64 лева, равняващи се на 38 063, 96 евро, за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г., вкл.

Отговорността по чл. 19 ДОПК е субсидиарна по смисъла на чл. 20 ДОПК, тъй като се ангажира отговорност на трето лице за задължения за данъци и/или осигурителни вноски на юридически лица, което следва от правната норма, както и от приетото Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 7/2019 г., ОСС, I и II колегия.

РА се основава на чл.19 ал.1 и ал.2 ДОПК. Нормата на чл. 19 ал. 1 ДОПК определя, че който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. С цитираната разпоредба е създадена особена хипотеза на лична имуществена отговорност на лицата управляващи задължения за данъци или осигурителни вноски на други субекти /чл. 14 т. 1 и 2 ДОПК/. Основният длъжник е субект, който дължи данъци или осигурителни вноски, т. е. лицето по чл. 14 т. 1 и 2 ДОПК. Субект на особената имуществена отговорност е неговия управител или член на управителен орган, респ. особен пълномощник със специфични според закона функции. Предпоставка за ангажиране на тази отговорност е укриването от орган по приходите или от публичен изпълнител на факти и обстоятелства, които лицето по чл. 14 т. 1 и 2 ДОПК е длъжно да обяви пред тях и в резултат на това да не могат да се съберат дължимите данъчни или осигурителни вноски. Отговорността по чл. 19 ал. 1 ДОПК е до размера на несъбраното задължение. Задължението на ревизиращите органи е да докажат всички елементи на правопораждащия фактически състав на чл. 19 ал. 1 ДОПК, като основание за реализиране на отговорността на управителя.

За да е налице фактическият състав на отговорността по чл. 19 ал. 2 ДОПК следва да са налице кумулативно посочените предпоставки: субект на отговорността - управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК; действие - субектът да извърши някое от следните действия: 1. да извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; 2. да отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 3. да извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задължено юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице. Действието следва да е извършено недобросъвестно. Вследствие от извършено от лицето недобросъвестно действие, имуществото на задълженото лице е намалало; причинно-следствена връзка - по тази причина /намаляване имуществото на задълженото лице/ да не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски; граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Нормата на чл. 19 от ДОПК урежда два отделни състава на отговорността и различни прояви на неправомерно поведение на третото лице /укриване по ал. 1 и извършване на

плащане или отчуждаване на имущество по ал. 2/, които водят до невъзможност съответните задължения да бъдат събрани – чл. 19 ал. 1 ДОПК, респективно погасени – чл. 19 ал. 2 ДОПК. Разпоредбата на чл. 19 ал. 3 ДОПК единствено разширява обхвата на субекта на отговорността, като включва и мажоритарни съдружници или акционери, когато действията са извършени по тяхно решение, с изключение на негласувалите и гласувалите против.

Дефиниция за „скрито разпределение на печалбата“ се съдържа в §1 т.5 б.“а“ ДР ЗКПО-сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви и "б".

Доказателствената тежест за установяване на посочените кумулативни предпоставки е за данъчната администрация.

Съгласно чл.147 ал.1, изр.1 от ТЗ, едноличният собственик на капитала управлява и представлява дружеството лично или чрез определен от него управител. Съобразно чл. 141, ал. 1 и ал. 2 от Търговския закон управителят представлява дружеството, организира и ръководи дейността му. Така несъмнено формира представа относно сключването и изпълнението на сделките, които ЗДДС квалифицира като облагаеми доставки. В ревизионното производство е установено, че В. е бил управител и едноличен собственик на „Велчев Груп“ ЕООД / лице по чл.14,т.1 от ДОПК/ през периода от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г., включително. Ревизираното лице е субект на отговорността както по чл. 19 ал.1, така и по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за публични задължения на „Велчев Груп“ ЕООД, възникнали в периода, през който жалбоподателят е управител и едноличен собственик на капитала на задълженото лице. Дружество „Велчев Груп“ ЕООД има непогасени публични задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г., въз основа на деклариране от лицето данни със СД по ЗДДС, променени с РА №Р-04000423005496-091-001/15.04.2024г. Задълженията на „Велчев Груп“ ЕООД / като лице по чл.14 т.1 от ДОПК/ не са погасени. Образувано е изпълнително дело срещу „Велчев груп“ ЕООД за събиране на публични задължения, като дългът на дружеството е определен като несъбираем и изпълнителното дело е било прекратено, тъй като дружеството е нямало активи и имущество, респективно е налице и невъзможност задълженията да бъдат събрани от имуществото на дружеството. В този смисъл са безспорно установени следните елементи – 1. че жалбоподателят е субект на отговорност по чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК, поради това, че е бил управител и едноличен собственик на капитала на задълженото дружество за процесните данъчни периоди; 2. че е налице задължение на лице по чл. 14, т. 1 ДОПК, тъй като дружеството „Велчев Груп“ ЕООД има публични задължения, установени с ревизионен акт; че задълженото дружество не разполага с парични средства и имущество, които да са в състояние да покрият размера на публичните задължения.

Съществен е въпросът дали извършените от ревизираното лице действия съставляват предвидения в нормите на чл.19 ал.1 и чл. 19 ал. 2 ДОПК фактически състав и ако е така - налице ли е причинно-следствена връзка между действията на управителя и невъзможността публичните задължения да бъдат събрани, респективно погасени от основния длъжник - дружеството.

Относно отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК управителят В., като представител на дружеството е бил длъжен да подаде СД по ЗДДС, в които вярно да отрази извършените

и получени облагаеми доставки за съответните периоди/ от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г./ Разликата между декларираното по надлежния ред и действително установеното при ревизията на „Велчев Груп“ ЕООД е укриване по смисъла на чл. 19, ал.1 ДОПК, като в този смисъл е решение № 890/ 27.01.2016 г. по адм. дело № 1734/2015г. на ВАС. В такъв смисъл е и Решение № 3662/ 08.04.2025 г. по адм.дело № 11848/2024 г. на ВАС - „... по време на ревизията органът по приходите е доказал наличието на виновно поведение на управителя на дружеството..., изразяващо се в укриване и/или невярно деклариране на факти и обстоятелства пред орган по приходите. Декларирайки упражняване на право на данъчен кредит по фактури, по които не са налице реални доставки... има за последица възникване на по-малък размер публични задължения, от реалните такива на дружеството...“. В това отношение е от значение да се отбележи, че един от механизмите за определяне на данъчни задължения е този чрез подаването на декларации /глава 13 ДОПК/, чрез които задължените лица декларират наличието на определени законово установени факти, настъпването на които данъчните закони свързват с възникването на определени данъчни права или задължения. В ЗДДС декларирането и отчитането са регламентирани в глава 13, чл.124 и сл. ЗДДС, които в най-обобщен вид казано, задължават данъчно-задължените лица да подават справка-декларация за всеки данъчен период, в която посочват придобитите покупки и извършените продажби. В продължение нормата на чл.105 ДОПК разпорежда, че задълженията по декларация, по която задълженото лице само изчислява основата и дължимия данък /и/или задължителните осигурителни вноски/ се внасят в сроковете, определени в съответния закон. От това следва тълкуването, че данъчно задължените лица са длъжни да подават декларации, които вярно да отразяват извършените от тях стопански операции, въз основа на които декларации следва да бъдат определени и задълженията им за съответните данъци. След като в декларациите се отразяват обстоятелства, които не отговарят на обективната действителност, то стореното съставлява укриване на факти или обстоятелства, имащо за последица заплащане на по-малък размер данъчни задължения. От представените материали от ревизионното производство срещу „Велчев Груп“ ЕООД се изяснява, че са липсвали действителни отношения и разменени престации между управляваното тогава от жалбоподателя дружество и сочени за негови доставчици търговски дружества, а счетоводените плащания в брой са били фиктивни. От извлеченията от банковата сметка на „Велчев Груп“ ЕООД се изяснява, че при подаването на справки-декларации по ЗДДС за процесните периоди, дружеството е разполагало със средства по банковата си сметка, които е можело да служат за погасяване на задълженията, в случай, че същите са били вярно декларирани, а в резултат на невярното деклариране, жалбоподателят и тогава управител на дружеството „Велчев Груп“ ЕООД е лишил приходната администрация от годно изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, респективно от възможността за събиране на дължимото ДДС, включително и чрез провеждане на принудително изпълнение за събиране на вземанията, като в това отношение е налице и причинно-следствена връзка между действията на управителя В. и невъзможността публичните задължения да бъдат събрани, респективно погасени от основния длъжник – дружеството „Велчев Груп“ ЕООД. Наред с това, управителят В. е теглил средства през 2021г. и 2022г. общо в размер на 73 180,00 лева от сметката на „Велчев Груп“ ЕООД в „УниКредит Булбанк“ АД при липса на представени доказателства за какво са изразходвани. Действително, на 02.01.2025 г. са депозиран писмени обяснения от В. с

твърдения, че изтеглените средства от банковата сметка на „Велчев Груп“ ЕООД били ползвани основно за разплащания с доставчиците, но визираните обяснения са дискредитирани от представените материали от ревизионното производство срещу „Велчев Груп“ ЕООД от прегледа на които се изяснява, че са липсвали действителни отношения и разменени престации между „Велчев Груп“ ЕООД и сочени за негови доставчици дружества. Следователно сумите не са теглени за покриване нуждите във връзка с дейността на дружеството. Правилно е отбелязал директорът на дирекция „ОДОП“, че недобросъвестното поведение на управителя В. се потвърждава и от извършената от него продажба на дружествените дялове непосредствено след образуването на първото контролно производство/ПУФО/ и връчването на ИПДПОЗЛ на 23.01.2023г. Недобросъвестното поведение на жалбоподателя В., насочено към това публичните задължения да не могат да бъдат събрани, респективно погасени от основния длъжник – „Велчев Груп“ ЕООД, се потвърждава и от продажбата на МПС /м. „Л. Ровер“ рег. [рег.номер на МПС] / съгласно Договор от 13.03.2023г. /с нотариална заверка на подписите/ от „Велчев Груп“ ЕООД/ продавач/, представлявано от управителя си А. Б. В., на „М Д М 23“ ЕООД ЕИК[ЕИК]/ купувач/, представлявано от управителя си Р. Б. В. /за сумата от 2900, 00 лева, получена в брой/, като по този начин, с продажбата на МПС, към датата на продажбата на дружествените дялове /17.03.2023г. / за сумата от 100 лева на лицето Г. Р. вече са липсвали ДМА на „Велчев Груп“ ЕООД. Не без значение е още обстоятелството, че след връчване на ИПДПОЗЛ на 23.01.2023г., жалбоподателят В. е учредил "Велчев Груп БГ" ЕООД с ЕИК[ЕИК], което е с идентичен предмет на дейност като този на "Велчев Груп" ЕООД /доставка, търговия, изграждане, поддържане на видеонаблюдение/ и по данни от ИС на НАП на отчетните регистри по ЗДДС на новоучреденото дружество "Велчев Груп БГ" ЕООД е установено, че фигурират клиенти от старото дружество. С оглед на изложеното приходната администрация е доказала всички кумулативно изискуеми предпоставки за ангажиране отговорността на В. по чл.19 ал.1 от ДОПК за задълженията на дружеството.

Наред с това е изпълнен и фактическият състав за отговорността на В. и по чл.19 ал.2 от ДОПК, като визираната разпоредба изисква извършено недобросъвестно действие /от вида на изброените в разпоредбата, в това число извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент/ и в резултат на което имуществото на задълженото лице да е намаляло, респективно по тази причина /намаляване имуществото на задълженото лице/ да не са погасени задълженията за данъци. В тази връзка е установено, че за 2022 година от „Велчев Груп" ЕООД са декларирани по счетоводен баланс касови наличности към 31.12.2022г. в размер на 71 138, 82 лева и неразпределената печалба е в размер на 34 хил. лв. Тези активи/ касовите наличности/ не са получени от новия собственик към момента на продажбата на дружествените дялове. В договора за продажба на дружествените дялове не е посочено и липсват доказателства за предаване на новия собственик на дружеството на касовите наличности в размер на 71 138,82 лв. От това следва извод, че с въпросните парични средства управителят на дружеството В. е извършил в своя полза плащания, което попада в хипотезата на скрито разпределение на печалба по смисъла на §1 т.5 б.“а“ ДР ЗКПО. Изяснено е, че след датата на прехвърляне на дружествените дялове, по данни на ИМ на НАП „Велчев Груп“ ЕООД не извършва стопанска дейност, съответно не подава СД по ЗДДС и ГДД по чл. 92 от ЗКПО, и след като липсват писмени доказателства за предаване на парични средства на новия

собственик от мястото, където са се съхранявали, е извършено разпореждане с тях, водещо до ангажиране на отговорността на В.. Освен това, при наличие на парични средства / активи/ от 71 138,82 лв., превишаващи неразпределената печалба/ пасив/ от 34 000 лв. към края на 2022г., то липсва логика тези парични средства да са били предадени на купувача при положение, че същият е заплатил за дружествените дялове сума от 100 лева, и наред с това да се учредява от жалбоподателя В. ново дружество /"Велчев Груп БГ" ЕООД/, което е със същия предмет на дейност и идентични контрагенти като старото дружество /„Велчев Груп“ ЕООД/. Налице е причинно-следствена връзка между описаните недобросъвестни действия на управителя и невъзможността публичните задължения да бъдат събрани, респективно погасени от основния длъжник – дружеството. Установено е недобросъвестното поведение на управителя и наличието на причинно-следствена връзка между действията му по разпореждане с имущество на дружеството и невъзможността за погасяване на публичните задължения. Несъмнено същите са довели до намаляване на имуществото на дружеството и до невъзможност за погасяване на публичните му задължения, и не са използвани за дейността на търговеца, нито за погасяване на задълженията му.

По изложените мотиви настоящият състав приема, че събраните доказателства и изложените фактически и правни доводи в процесния РА установяват наличие на основание за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал.1 и ал. 2 ДОПК на В. за задълженията на управляваното от него дружество „Велчев Груп“ ЕООД.

При този изход от делото и своевременно заявената претенция на процесуалния представител на ответника, на НАП се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 161 ал.1 /изм. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01. 01.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г./ на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В тази връзка, на основание на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя и намира за справедлив на извършената работа размер на юрисконсултското възнаграждение от 300 лева, равняващи се на 153,39 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на А. Б. В., [ЕГН], [населено място],[жк]бл.233 вх.В ет.4 ап.53, чрез адв. И. М.- съдебен адрес – [населено място], [улица] вх.В, срещу РА № Р-22221924005769-091-001 /04.07.2025 г., издаден от Г. И. М. –орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1384/10.11.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19 ал.1 и ал.2 от ДОПК е ангажирана отговорността на А. Б. В. с ЕГН: [ЕГН], за задължения на „Велчев Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 53 653,73 лв. и лихви за забава в размер на 20 792,91 лв., всичко 74 446,64 лева, равняващи се на 38 063, 96 евро, за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 02.2023 г.

ОСЪЖДА А. Б. В., [ЕГН] от [населено място], да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в размер на 153,39 евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: